

آیت الله جوادی آملی:

هیچ کاری برای پیامبر ص نکرده ایم

«امسال باید حوزه و دانشگاه یک قدم جدی بر دارند و آن اینکه هتک حرمت‌هایی که برای پیامبر شده را پاسخ

دهند.

این چند تا کاریکاتور هتک حرمت است؛ اول اینکه آنها شبهات دینی را شناسایی کردند. دوم، قبل از اینکه آن شبهات را به صورت کتاب در بیاورند، با هم زمان، کاریکاتورها را کار کردند. سوم، همان مطالب موهن و تهمت‌ها را به صورت کاریکاتور در آوردند. یعنی اینکه هم پشتوانه علمی اش آن کتاب باشد، هم عامل این پوزخندش کاریکاتور باشد! هم کار فرهنگی کردند، هم کار هنری طنز!

باید این شبهات را شناسایی کرد در غیر این صورت محصولش هم همان "تاریخ ۲۳ ساله" ای می‌شود که قبل از انقلاب توسط طاغوت منتشر شد؛ مرحوم علامه طباطبایی می‌فرمود: برای ما پیام دادند که دست به قلم ببرید، خونتان ریخته است!! مبادا درباره این [تاریخ] جواب بدهید! نمی‌دانم آن کتاب ۲۳ ساله را دیدید یا ندیدید؛ خواص که دیدند. شبهات آن کتاب اکنون به صورت‌های دیگر در آمده. جا دارد تا بنیاد نهج الفصاحه إن شاء الله امسال سامان بپذیرد. خیلی‌ها متأسفانه گفتند: حَسْبُنَا كِتَابُ اللَّهِ، عترت را گذاشتند کنار! ما تقریباً گفتیم: حَسْبُنَا الْعِتْرَةُ، قرآن را گذاشتیم کنار! چون تفسیر در بین ما رواج نداشت!

شما ببینید در بین دیگران دهها و صدها تفسیر وجود دارد. تفسیرهای ما برای دوران پس از شیخ طوسی است که از آن چند قرن می‌گذرد، پس از آن به مرحوم امین الإسلام طبرسی می‌رسد و بعد از امین الإسلام چند قرن می‌گذرد تا به مرحوم فیض می‌رسد؛ بعد از مرحوم فیض و تفسیر صافی چند قرن می‌گذرد تا می‌رسد به علامه طباطبایی! حالا یک کسی چهار تا سوره را معنا کرده، چهار تا آیه را معنا کرده، آن که تفسیر نیست! ما هر دو یست سال، سیصد سال یک تفسیر نوشتیم! آنها هر سال یک تفسیر نوشتند! آنها گفتند: حَسْبُنَا كِتَابُ اللَّهِ ولی تا حدودی به همان چیزی که می‌گفتند، عمل کردند.

مشکل ما این است که گفتیم: حَسْبُنَا الْعِتْرَةُ، و دیگر کاری نکردیم. اصلاً کاری درباره پیغمبر نکرده ایم! پیغمبر در بین ما شناخته شده نیست! در حالی که شما اگر خطبه‌های حضرت، نامه‌های حضرت، کلمات حضرت را بررسی کنید، می‌بینید یک حلقه مفقوده ای است بین روایات ما و قرآن، و بسیاری از روایات ائمه ما ع از پیامبر نقل شده و بسیاری از سخنان نورانی آن حضرت در کتب ما پخش شده است.

اشاره:

آیت الله جوادی آملی در خطبه دوم اولین نماز جمعه قم در سال ۸۵ - روز ۴ فروردین ۱۳۸۵ - بیانات مبسوطی به مناسبت سال پیامبر اعظم ابراد فرمودند. در این سخنان که بخش‌هایی از آن از شبکه دو سیما پخش گردید، به غفلت‌ها و کم‌کاری‌های مدعیان مسلمانان و پیروان اسلام، در شناساندن پیامبر خدا ص اشاره شده است. بر آن شدیم تا بخشی از سخنان ارزشمند حکیم متاله، حضرت آیت الله جوادی آملی را، در این شماره تقدیم حضورتان کنیم. باشد که همه دوستداران پیامبر اعظم ص از خواب غفلت بیدار شوند.

آیت‌الله‌جوادی آملی:
 وقتی رسول خدا به امپراطوری
 روم می‌گوید: می‌آیی یا بیاورمت؟!
 این حرف کی است؟ برای امپراطوری
 غرب، روم، می‌نویسد: می‌آیی یا
 بیاورمت؟! این نامه‌هاست! این دین
 دیگر ذلت‌پذیر نیست؛ گرفتار این
 نیست که حالا آژانس چه
 فتوایی می‌دهد!

آیت‌الله‌جوادی آملی:
 خیلی‌ها متأسفانه گفتند:
 حسبنا کتاب الله، عترت را
 گذاشتند کنار! ما تقریباً گفتیم:
 حسبنا العتره، قرآن را گذاشتیم
 کنار! چون تفسیر در بین ما
 رواج نداشت!

احمرنا البأس إتیقینا برَسُولِ اللَّهِ «اعلی که دوّمی ندارد در سلحشوری، می‌فرماید: هر وقت جنگ داغ می‌شد، ما به پیغمبر پناه می‌بردیم! یک وقتی کنار حضرت می‌ایستادیم، مثل اینکه می‌رفتیم در سنگر! پیغمبر کجا، دیگران کجا. این حرف خود علی است. فرمود: در آتش جنگ، وقتی خیلی داغ می‌شد، لُدْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ. وقتی کنار پیامبر می‌آمدیم، مثل اینکه وارد سنگر می‌شدیم.

خود ائمه علیهم‌السلام همه سعی می‌کنند سخنانشان را به پیامبر برسانند. ما یک بنیادی می‌خواهیم که مثل بنیاد نهج‌البلاغه، خطبه‌های حضرت را جمع آوری کند، خدا غریق رحمت کند مرحوم آیت الله احمدی میانجی را که تقریباً محصول سی و چهار ساله عمرش کتاب «مکاتیب الرسول» بود. پنج جلد بود. خوب البته الآن باید شکوفاتر کرد، تحشیه کرد، تعلیق کرد، افزون کرد و مانند آن. بخش نامه‌ها را ایشان مرقوم فرمودند که باید تکمیل بشود. بخش کلمات قصار و حکمت هم در پیش‌اش؛ این می‌شود یک موسوعه کامل. رابط بین روایات ما و قرآن کریم هم همین نهج الفصاحه است.

إن شاء الله به خواست خدا این کار "بر عهده حوزویان و دانشگاهیان" است. شبهه شناسی کردن و پاسخ دادن و عظمت و جلال پیامبر را حفظ کردن، عظمت عترت را معرفی کردن، اینها کارهایی است که باید بشود تا عظمت قرآن و عترت محفوظ بمانند. برای اینکه پیامبر مورت این تقلین است. وقتی ما مورت را در دسترس نداریم، از میراث چقدر بهره می‌بریم؟!

این سسال وقتی به نام مبارک پیامبر اعظم (علیه و علی آله آلاف التحیه والثناء) شد، امیدواریم که برکات فراوانی از نظر علمی و عملی، همانطوری که ایشان [مقام معظم رهبری] در پیام نوروزی فرمودند، نصیب امت اسلامی بشود!

در نوشته‌های آن حضرت (رسول اکرم) نامه‌هایی هست. آنوقت نامه‌ها اسلام را معرفی می‌کند، مسلمانان را معرفی می‌کند، این دین دیگر ذلت‌پذیر نیست؛ گرفتار این نیست که حالا آژانس چه فتوایی می‌دهد! البرادعی چه فتوا می‌دهد! چه جور تهدید می‌کنند. کفّاری که پابند نیستند و پایشان هم به جائی بند نیست، دارند ما را تهدید می‌کنند. مایی که هم پابندیم، هم پیامان بسته است؛ به قدرت اُزلی بسته است، خوب ما چه ترسی داریم؟ ما از کسی پیروی می‌کنیم که به دو امپراطوری فرمان داد که: می‌آیی یا بیاورمتان؟! هر دو را هم آورد؛ مگر آن روز خاورمیانه بیش از دو امپراطوری داشت؟ مگر شرق حجاز ایران نبود؟ مگر غرب حجاز روم نبود؟ مگر هر دو را وجود مبارک پیامبر به بند نکشید در آن نامه؟!

وجود مبارک حضرت خیلی غریب است؛ هم قرآن غریب است، هم پیامبر. اگر هم یک وقتی تظاهرات کرده‌اند، ماهم همین اینجا تظاهرات می‌کنیم، آن کاریکاتور را محکوم می‌کنیم!

وجود مبارک حضرت امیر (سلام الله علیه) در بحبوحه خطبه‌ها و نامه‌ها برای تثبیت موقعیت کلام خود از ذات مقدس رسول گرامی مایه می‌گذارد. می‌فرماید لذا پیامبر چنین گفته است و به تعبیر سیدنا الأستاذ، مرحوم علامه طباطبایی، ادب علی بن ابی طالب این بود؛ در طی آن مدتی که در خدمت رسول خدا بود، اصلاً سخنی نگفت! جرئت نمی‌کرد در برابر پیامبر حرف بزند. با اینکه نفس او بود. ادب علی، احترام علی، خضوع علی، تجلیل علی، تکریم علی نسبت به او... همه این فرمایشات نهج‌البلاغه بعد از رحلت پیامبر است!

خود حضرت امیر آنطوری که کلینی نقل کرد، دارد به اینکه: «كُنَّا إِذَا